

τοῦ ἐξομώτου Δαγκαλάκη ἐπιτυχόντος, ἀγνοούντων πολλῶν δεληγεωργιστῶν ὅτι ἀπεσπᾶσθη ἀπὸ τὸ κόμμα.

Λέγεται ὅτι ὁ ὑποψήφιος Παππαδόπουλος ἐπώλησε τὴν ἐν Πάτραις μικρὰν οἰκίαν του διὰ δέκα χιλιάδας δραχμὰς τὰς ὁποίας ἐδαπάνησεν εἰς τὰς ἐκλογὰς, καὶ ὅτι ἐκτὸς τῶν διαφόρων βοηθημάτων δι' εἰκοσιπενταδράχμων ἐνταλμάτων, ἐστάλη ἐσχάτως καὶ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἐνταλμα ἐξ-αργυρωθὲν καὶ δαπανηθὲν πρὸς ἀγορὰν ψήφων.

Εἰς τὸν Δῆμον Αἰτωλικοῦ ἐπέτυχεν ὁ Λάσκαρης, Δεληγεωργιστῆς ὑποψήφιος διὰ πλειοψηφίας 110 ψήφων.

Εἰς τὸν Δῆμον Παραχελωτίτιδος ἐπέτυχεν ὁ ὑπουργικὸς ὑποψήφιος, διὰ μεγάλης ὑπουργικῆς πιέσεως.

Εἰς τὸν μέγαν δῆμον Μακρυνείας μετὰ τριῶν Δεληγεωργιστῶν ὑποψηφίων ἐπέτυχεν ὁ Τσιρπέλης, ἀποτυχόντος τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου Μπαλουτᾶ.

Εἰς τὸν Δῆμον Ὀλυνείας ἐπέτυχεν ὁ ὑπουργικὸς ὑποψήφιος Κωνσταντῖνος Τσιμπουράκης δι' ἐπτὰ μόνον ψήφων τῆ συνδρομῆ καὶ συμπράξει τοῦ Βασιλείου Ἀϊλιώτου Δεληγεωργιστοῦ δι' ἀτομικοὺς λόγους καὶ διὰ τὴν πρὸ τετραετίας προδοσίαν Δεληγεωργῆ ὑπὸ τῶν καλουμένων Παναγιωτάκη Τσιμπουράκη.

Ἐγὼ

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῆΙ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑΙ.

Ἐντὸς ὀλίγου λήγει ἡ περίοδος τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, οἱ ὑποψήφιοι ἀπὸ τοῦδε προαλείφονται, καὶ μετὰ αὐτῶν τὸ μεγαλίστερον σκάνδαλον κάμνει ἡ διάσπασσις τῆς ἐλευθερογαμίας καὶ τοῦ ψηφοδικαιώματος τῶν γυναικῶν. Ἦδη διὰ τοῦ γραμματέως τῆς ἐξέδωκε

— ὦ! ὁ βαρόνος οὗτος Δεσιμαίτζ! εἶπε διὰ φωνῆς ὑποκόφου. Ὑπάρχουσι στιγμαὶ ὅπου καταλαμβάνομαι ὑπὸ μανίας, ἔτοιμος νὰ μεταβῶ ἵνα ζητήσω λόγον τῶν κακουργημάτων του. Εἶπατε, κ. Βᾶν Ὅσεν, εἶπατε, ὑπάρχει τιμωρία ἀρκούντως τρομερὰ διὰ τοιοῦτον θηρίον; Καὶ ζῆ ἀτιμώρητος.

— Ἡ τιμωρία θὰ τὸν εὕρῃ.

— Ὁ οὐρανὸς δὲν ἔχει πλέον κεραυνούς ἐκδικήσεως!

— Ἡ καταστροφή του εἶνε γεγονός τετελεσμένον! τὸ τέλος ἄρχεται.

— ὦ! τὸν ἄθλιον, τὸν ἄθλιον! καὶ δὲν δύναμαι νὰ τὸν πλήξω! Οἱ βραχιόνες καὶ αἱ χεῖρές μου εἶνε δεμέναις. Εἶνε ὁ σύζυγος εὐγενούς καὶ ἀγίας γυναικός, εἶνε πατὴρ ἀξιεράστου θυγατρὸς, ἦτις κέκτηται ὅλα τὰ προσόντα, τὰς χάριτας, ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς μητρὸς τῆς. . . Δύο ἄγγελοι φυλάττουσι καὶ τὸν ὑπερασπίζονται. . . Μάτην τὰ θύματα κραυγάζουσι κατ' αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ τύχωσιν ἐκδικήσεως! . . . ὦ! Πρὸ πολλοῦ ἡ θύρα τοῦ κατέργου θὰ ἡνοιγέτο δι' αὐτόν, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ἐκεῖ οἱ ἄθωοι! Διατί νὰ κατασυντρίψω αὐτούς; Δικαιοῦμαι νὰ πράξω τοῦτο; Καὶ συγκρατῶ τὴν ὀργὴν μου, τὴν μανίαν μου.

Καθ' ἡμέραν, καθ' ὥραν γνωρίζω ὅτι πράττει ὁ βαρόνος. Παρ' αὐτῷ, ὑπὸ τὴν στέγην του, ὁ Λανδρὸν, ὁ γενναῖος μου Λανδρὸν, ἀκούει καὶ παρατηρεῖ. Οὐδὲν βλέπει, οὐδὲν ἀκούει δυνάμενον νὰ μὲ θέσῃ εἰς τὰ ἔγχη του. Ἐὰν ἐβλεπε

πρόγραμμα εἰς τὸ ὅποιον, ὡς νὰ ἦτο βεβαία περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐκλογῆς τῆς, διεβεβαίω τοὺς καὶ τὰς Ἀμερικανίδας ὅτι «προθύμως ἀναλαμβάνει τὸ ἀξίωμα αὐτὸ καὶ ἔχει κατὰ νοῦν νὰ ἀφιερωθῇ εἰς αὐτὸ μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ἐnthουσιασμοῦ.» Ἡ μέλλουσα πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ διάδοχος τοῦ νῦν Ἀρθούρου, ὀνομάζεται Κυρία Γουδχούλ, τὸ δὲ μόνον καλὸν τὸ ὅποιον ἔκαμε ἕως τῶρα εἶναι ὅτι ἐχώρισε τὸν ἄνδρα τῆς. Ἡ Γουδχούλ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς συλλόγου γυναικῶν, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ κυρίεσις τοῦ ἐν Οὐάσιγκτῶν Λευκοῦ Οἴκου, ὡς νὰ εἴπωμεν τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Αἱ ἰδικαί μας ἑλληνίδες τὰ ἔχουν κυριευμένα τὰ ἀνάκτορα, ἀλλὰ διὰ τῆς καλλονῆς των. Τὸ πρόγραμμά των εἶναι: ἡ ἐξουσία εἰς τὰς γυναίκας ἢ ἐργασία εἰς τοὺς ἄνδρας. Ἄν καὶ τῶρα δὲν πιστεύομεν διαφοροτρόπως νὰ ἔχουν τὰ πράγματα· οἱ ἄνδρες δουλεύουν, αἱ γυναῖκες ἄρχουν. Ἄλλ' αἱ ἀμερικανίδες ὀνειροπολοῦν προεδρεῖαν, ὡς καὶ βασιλείαν, ὑπουργεῖα, πρεσβείας καὶ τὰ λοιπὰ. Ἦσαν δὲ εἰς ἓνα γραφικὸν τοῦ Μωῦσέως τὴν μέλλουσαν βασιλείαν των. Ἐκείνη τὸ: Βαλῶ ἔχθραν ἀναμέσον σοῦ καὶ τῆς γυναικός καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ τοῦ σπέρματος τῆς γυναικός· αὐτὸ συντρίψει τὴν κεφαλὴν σου» ἐννοεῖ λέγει τοὺς ἄνδρας καὶ πάει λέοντας.

Ἐξ Ἀμερικῆς τὸ γυναικόρευμα αὐτὸ περᾶ εἰς Ἀγγλίαν· διότι αἱ Ἀμερικανίδες εἶναι προοδευτικώτεροι τῶν Ἀγγλίδων· βλέπουν πολὺ μακρότερα. Ἀλλὰ καὶ αἱ Ἀγγλίδες δὲν πάνε παρακάτω· οἱ σύλλογοι των πέρνουν καὶ δίδουν· ἐννοοῦν νὰ κατακτήσουν ὄχι μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Καὶ ἡ δουλειὰ των δὲν πάγει ἄσχημα. Διότι ἐκέρδισαν ὑπὲρ ἑαυτῶν πολλοὺς ἄνδρας· καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ μὴν τοὺς κερδίσουν· προχωροῦν δὲ διπλωματικώτατα· ἀπὸ τὸ ὀλιγώτερον εἰς τὸ περισσώτερον· ἐδῶ ἐμμύθησαν τοὺς ἄνδρας οἵτινες ἀπὸ τὸ μειδιάμα προχωροῦν εἰς τὴν χειραψίαν καὶ ἀπὸ

τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἐπεσκέπτετο ἄλλοτε τὸν βαρόνον Δεσιμαίτζ καὶ ὅστις ἦν τὸ τρομερὸν ὄργανον τῶν κακουργημάτων του, θὰ τὸ ἐμάνθανον! ὦ! Τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν κακούργον τοῦτον θὰ ἔδιδον τὸ ἦμισυ τῶν ἡμερῶν μου διὰ νὰ εἶχον αὐτόν ἐμπροσθέν μου μίαν μόνην στιγμὴν! Θὰ ὠμίλει, καὶ ἂν ὄφειλον ἀκόμη ν' ἀποσπᾶσω τοὺς λόγους ἀπὸ τοῦ λάφυγγός του!

Ἡμέραν τινὰ ἐνόμισα ὅτι ἀνεκάλυφα ἓνα τῶν συνενόχων τοῦ βαρόνου. . .

— ὦ!

— Ἐν τῷ προσώπῳ ξένου τινός, ἐνὸς Βραζιλιανοῦ, ὅστις ὀνομάζεται Πέδρο Κάστορα.

— ὦ! κύριε!

— Τὸν γνωρίζετε;

— Ὀλίγον, ἀλλ' ἱκανῶς, ὥστε νὰ δύναμαι νὰ ἐγγυηθῶ δι' αὐτόν. Ἐχει μεγάλην περιουσίαν, ἐντίμως κτηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ὅστις ἐγένετο φίλος τοῦ ἰδικοῦ μου. Ὁ Πέδρο Κάστορα σκέπτεται ἰδιοτρόπως· δὲν πράττει ὅ,τι εἰ ἄλλοι· χαρὰ κτῆρ ἐκκεντρικός, ἔχει παραδόξως ἰδέας. Εἶνε ἓνας μονομανῆς, δυνάμενος νὰ πράξῃ μυρίας ἀνοπισίας πρὸς πραγματοποίησιν μιᾶς ὀνειροπωλησεῶς του. Κοῦφος κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶνε κατὰ βάθος σπουδαιώτατος. Διασκεδάζει, ἡ περιουσία αὐτοῦ ἐπιτρέπει τοῦτο, ἀλλ' ἔχει καλὴν καρδίαν· τιμιώτατος, εὐθύτατος, ἔχει εὐγενῆ αἰσθη-

ταύτης εἰς τὸ φίλημα καὶ καθέτης. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ζήτουσι πάντα χήρα ἢ δεσποινὴς ἔχουσα ἰδιοκτησίαν τινὰ νὰ χαίρῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν. Ἐξαιροῦνται τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ ἡ κατακαυμένες ἢ πανδρεμένες· ἴσως ὡς ἐξασκήσασαι αὐτὰ συλλήβδην τὰ ἐκλογικὰ των δικαιώματα εἰς τὴν ἐλογὴν τοῦ συζύγου των. Ἀλλὰ μίαν δεσποινίς, ἡ κόρη Κραῖγεν, εἰς τὸ συλλαλητήριον τὸ ὁποῖον προηγήθη τῆς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων συζητήσεως τοῦ ζητήματος συκώθηκε καὶ εἶπε, ὅτι πᾶσα γυνὴ ἔχουσα ἰδιοκτησίαν, εἴτε ἔγγαμος, εἴτε μὴ, νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν.

Ἐκεῖνοι τῶν πολιτευομένων οἵτινες θέλουν νὰ κολάσουν τὸ πρᾶγμα λέγουν ὅτι δὲν εἶναι δὰ καὶ κανένα μεγάλο πρᾶγμα ἀπλῶς πρόκειται εἰς τὰ 3000000 τῶν ἀγγλων ψηφοφόρων νὰ προστεθοῦν καὶ 400,000 γυναῖκες ψηφοφόροι. Ἀλλ' ὅταν ἐφαρμοσθῇ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς ἐν Ἑλλάδι, τὸ δικαίωμα τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας; Ὅταν ἀρθῇ ἡ ἐξαιρέσις τῶν ὑπᾶνδρων γυναικῶν; Καὶ ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ στατιστικὸν φαινόμενον ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ αἱ γυναῖκες πλεονάζουν τῶν ἀνδρῶν;

Ταῦτα φοβουμένη ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἀπέρριψε μόνον διὰ πλειονοψηφίας 16 ψήφων τὸ νομοσχέδιον τοῦ ψηφίζειν τὰς χήρας καὶ τὰς δεσποινίδας. Ἐκ τῶν 652 ὅμως βουλευτῶν παρήσαν εἰς τὴν ἀξιουμνημόνευτον συνεδρίασιν μόνον 244, ἐκ φόβου μήπως ψηφίζοντες ἐναντίον τὰ βάλουν μὲ τὰς γυναῖκας των. Καὶ τότε;

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ

Ἐν Βιέννῃ ἠγέρθη ζήτημα περὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἱατρῶν. Φαίνεται ὅτι κανένας ἐξ αὐτῶν ἐζήτησε νὰ πληρωθῇ πολὺ ὑψωμέναις τῆς βίβλιότητος του, ὃ δὲ πελάτης δυστροπῶν ἐνήχθη εἰς τὸ διαστήριον, ὅπερ καὶ ὤρισεν ὡς νόμιμον ἀ-

ματα, τὰ δὲ πολλὰ προσόντα του εἰς λήθην ρίπτουσι τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ.

— Ὅ,τι μοὶ λέγετε περὶ τοῦ νεανίου τούτου συμφωνεῖ μετὰ τῶν πληροφοριῶν, ἃς περὶ αὐτοῦ ἔλαβον. Ἡπατήτην, ἀνεγνώρισα ταχέως τὴν πλάνην μου. Οἱμοι! Ἐν τίποτε μόνον διεγείρει τὴν δυσπιστίαν μου καὶ ὑποπτεύομαι. Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὸν Πέδρο Κάστορα, ἀλλ' ἡ οἰκειότης του μετὰ τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ μοὶ ἐπέτρεπε νὰ συλλάβω ὑπονοίας. Ζητῶ καὶ πάντα ἄνθρωπον, ὅστις πλησιάζει ὀλίγον τὸν βαρόνον, τὸν ἐκλαμβάνω ὡς συνένοχον.

Τέλος ἀγαπητέ μου Βᾶν Ὅσσην ἐκάματε κατὰ παράκλησίν μου ἀνοφελές τι διάβηματα.

— Τίς οἶδεν;

Ἄ γ. Λαγγάρδ ἐκίνησε θλιβερώς τὴν κεφαλήν.

— Ὡ! δὲν ἤλπιζα σχεδόν, ὑπέλαβεν· ἀλλ' ἤθελα νὰ γνωρίζω· πρέπει τὰ πάντα νὰ δοκιμάζω... Πόσαι χίμαιραι ἀποπτᾶσαι! Τὴν μίαν ἀπογοήτευσιν διαδέχεται ἄλλη τοῦτο εἶναι ὀδυνηρόν!

Μέλλω ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας νὰ ἐνασχοληθῶ· εἵπειτα θὰ μεταβῶ εἰς Ἐπινάλ, ὅπου μόνον αἰσθάνομαι ὅτι ζῶ. Θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἐπανίδω κατὰ τὴν ἐπάνοδόν μου εἰς Παρισίους.

— Καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξύ δεχθῶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ βαρόνου;

— Μὴ πιστεῦτετε.

μοιθὴν ἐνάμιση φιορίνι, ἧτοι ἐπάνω κάτω τέσσαρα φράγκα. Οἱ Βιεννέζοι καὶ ἡ Βιεννέζες τὸ ἤραν καλά, καὶ ἤρχισαν νὰ πληρῶνουν καὶ τοὺς καλλιτέρους ἱατροὺς καὶ εἰς τὰς κρισιμωτέρας περιστάσεις τὰ τέσσαρα φραγκάκι. Ἀλλ' οἱ ἱατρικοὶ Σύλλογοι ἐπανεστάτησαν· δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν ὡς ἔχουσαν γενικὸν κύρος· ἦτο λέγουν ἀποφασίς εἰδικὴ δι' εἰδικὴν περίπτωσιν καὶ ἐννοοῦν νὰ πληρῶνονται καλά.

Ἐξήνεγκον δὲ τὰς ἐξῆς περίπου σκέψεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀναγνώσουν τινὲς τῶν σφόδρα καλομαθημένων ἱατρῶν μας:

Ἡ ἀληθὴς τοῦ ἱατροῦ φιλοanthρωπία συνίσταται ἐν τούτῳ, εἰς τὸ νὰ ἦναι ἔτοιμοι εἰς κάθε ὥρα—ἀκούετε, κύριοι Ἀθηναῖοι μεγαλοῖατροι, εἰς κάθε ὥρα—ἀδιαφορῶν διὰ τὸ ἄτομόν του, τὴν υγείαν του καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ὅπως παρέχῃ βοήθειαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν πόνων εἰς τὸν ἀσθενῆ, εἰς τὸ νὰ ἐκθέτῃ ἐν ὥρᾳ ἐπιδημίας καὶ ἐκυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του εἰς ὑπερτάτους κινδύνους· εἰς τὸ νὰ παρέχῃ μετ' αὐταπαρνήσεως τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὸ δημόσιον, ἐν ὥρᾳ πολέμου καὶ κολλητικῶν νοσημάτων.—Τὰς γραμμάς ταύτας ἄς τὰς ἀναγνώσῃ παρακαλούμεν καλύπτοντες τὸ πρόσωπον οἱ ἐν Σύρῳ κύριοι ἱατροί.

Καταλήγουσι δὲ οἱ ἱατροὶ διακηρύττοντες ὅτι ὑπὸ οὐδενὸς νόμου εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ ὑποκύβουν εἰς ὠρισμένην διατίμησιν τῶν ἱατρικῶν τῶν ἐπισκέψεων καὶ ὅτι ὅσω θέλουν θὰ ἀναβιβάζουν τὴν τιμὴν τοῦ ἐμπορεύματός των.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Δημοσιογραφικὴ πρόοδος.— Ἐν Βελιγραδίῳ ἐδημοσιεύθη νέα σατυρικὴ ἐφημερίς ὀνόματι *Τσουρικὰ*, τῆς ὁ-

— Ἐν τούτοις;...

— Ἐν πάσει περιπτώσει, γνωρίζετε ὅτι συνεφωνήθη μετὰξὺ μας. Ἀγαπητέ καὶ ἐξαίρετε φίλε, σᾶς εὐχαριστῶ ἀκόμη δι' ὅ,τι πράττετε ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἐστριγγξαν τὰς χεῖρας καὶ ἀπεχωρίσθησαν.

Τὴν ἐσπέραν νυκτὸς ὁ κ. Λαγγάρδ ἔλαβε τὴν ἐκθεσιν τοῦ πιστοῦ του Λανδρὸν, ὅστις εἶχε γίνει, ὑπὸ τὸ ὄνομα Φρειδερίκος, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ, καὶ δι-εβίβαζε καθ' ἡμέραν τακτικῶς ταύτην.

Ἴδου τὸ περιεχόμενον τοῦ γραμματίου:

«Ὁ βαρόνος εἰμινεν οἰκαδὲ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ δὲν ἐξῆλθε τὴν νύκτα ταύτην. Ὁ Πέδρο Κάστορα ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψίν του· ἀμφότεροι διάκεινται φιλικῶς· ἀλλ' ὁ βραζιλιανὸς γίνεταί ὁσημέραι ἰταμώτερος καὶ ἀρχεται ὑποδεικνύων εἰς τὸν φίλον του ὅτι εἶνε ὁ πιστωτής του. Δύνασθε ἴσως ἡμέραν τινα νὰ μεταχειρισθῆτε τὸν ἄνθρωπον τούτον. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Βᾶν Ὅσσην παρήγαγε καταπληκτικὸν ἀποτέλεσμα. Ἐκτοτε ὁ βαρόνος μένει κατάκλειστος ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ, σπαράζων ὡς εἰς διάβολος ἐν τῷ περιρραν-τηρίῳ του. Εἶνε ὡς παράφρων. Κραυγάζει, χειρονομεῖ, τίλλει τὰς τρίχας του, συστρέφεται ἐπὶ τῶν ἐπίπλων του. Εἰκοσάκις ἐπανελάβε γρολλίζων: Εἴκοσιν ἑκατομμύρια, εἴκοσιν ἑκατομμύρια!

Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ τὸ πρακτικὸν τοῦ θανάτου, ὅπερ ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ